Et kort Gensvar.

Da jeg ikke paa noget Punkt ønsker at være Frøken *Gripenberg* noget skyldig, skynder jeg mig at udtale min Beklagelse over, at jeg i mine Modbemærkninger til hendes Bog har begaaet den Uforsigtighed at benytte Ordene: *det staar der virkelig*, til en Gengivelse af Ytringer om Danmark i 1848, der er gjort med mine og ikke med hendes Ord. Dette er naturligvis ikke rigtigt, thi Citat er et og Referat et andet. Men da hendes Ord, som hun selv gengiver urigtigt, lyder saaledes (Reformarbetet III pag. 284)

„Trots följderna af kriget. frigjorde sig det danska folket 1848 från tvåfoldigt förmynderskap: det åndliga beroendet af Tyskland och *tysk literatur**, och den indre afhängigheten af en absolut regeringsform"

kan jeg ikke erkende, at der i Realiteten er sket hende nogensomhelst Uret. Mit Referat er fuldkomment loyalt og den skete Afvigelse fra hendes Ord ganske uvæsentlig i det Punkt, det kommer an paa.

Og nu til *Plougs* Landstingstale. Da han var Ordfører for Valgrettens Modstandere, vilde det være det urimeligste af Verden at forlange, at Frk. G. eller „Kv. og S." skulde have mindste Sympati for denne Tale. Men der er jo heller ikke Spørgsmaal herom, men om, *hvad* han har sagt. Og dette undgaar stadig Frk. G., uagtet hun til Hjælp ved Udarbejdelsen af sin Artikel har havt ved Haanden en paa min Foranstaltning tagen nøjagtig og tydelig skreven Kopi af den paagældende Tale. Hun fortæller nu, at Ploug i Tinget bl. a. skulde have paaberaabt sig Bibelen, „der udtrykkelig siger, at Kvinden skal *være Mandens Hjælp i dat private Liv;* desværre" — tilføjer hun efter et Blad — „anførte Hr. Ploug ikke, *hvor* i Bibelen denne mærkelige Udtalelse findes".

I Landstingsforedraget — der som sagt laa paa Frk. G.'s Arbejdsbord, da hun skrev Artiklen — staar der:

„Jeg tror, at Kvinden bør være, hvad allerede Bibelen kalder hende, Mandens Medhjælp, men hans Medhjælp i det private Liv".

Den Taabelighed, der er lagt ham i Munden, har han saaledes aldeles ikke fremført.

Overfor saadan en Omgang med Fakta maa jeg melde Pas, idet jeg rolig overlader mine Medborgerinder Dommen over Frøken Gripenbergs Handlemaade.

*) udh. af H. Pl.

Jeg vender mig nu til min højtærede om end ukendte danske Modstander, dog ikke for at forlænge Diskussionen om Detaillerne i „Reformarbetet", men for at føje et Par Ord til, hvad „en gammel Kvindesagsven" har ytret om *Kirstine Frederiksens* Forhold til denne Sag. Jeg kan naturligvis ikke ligefrem slaa mig selv paa Munden og erklære for rigtigt idag, hvad jeg erklærede for urigtigt igaar, blot fordi det kommer fra et Skrift af Frøken Frederiksen. Men Fejl og Fejl er to Ting. Naar hun i et til Brug i Tyskland forfattet Lejlighedsskrift, der rimeligvis er udarbejdet under et Højtryk af Travlhed og Overanstrængelse, kommer til at tale f. Eks. om „Forfatningen af 1848", saa er det jo kedeligt, men uden større Betydning for Skriftets *tyske* Læsekreds. Men naar denne Fejl og et Par andre, gaar igen i et paa skandinavisk Grund udkommet Værk, der vil blive læst af mange Danske, et Værk, der ved hele sit Omfang, Format og Udstyrelse fremtræder med det ydre Præg af at være et grundigt og gennemtænkt Arbejde, saa bliver man let lidt forstemt derved. Hvis Kirstine Frederiksen, til hvis gode Hjerte Mennesker stillede ligesaa mange Krav som til hendes udmærkede Hovede, havde kunnet finde Tid og Ro til at give en udførligere Fremstilling af den danske Kvindesags Historie, vilde Udfaldet sikkert være blevet langt bedre.

Ærbødigst
Hother Ploug.

Dansk Kvindesamfund.

Kvinden og Samfundet.

Vi gør vore **postabonnenter** opmærksomme på, at prisen fra 1ste juli vil blive opkrævet af postvæsnet for $^1/_2$ *år ad gangen* med 180 øre. Medlemmer af D. Ks. kan som bekendt abonnere hos redaktionen for 130 øre.

* * *

Vi er nu i besiddelse af et fuldstændigt exemplar af alle 19 årgange, og takker herved de anonyme tilsendere af forskellige numre for deres velvillige hjælp.

Foreninger og Møder.

F U F
har nylig afholdt sin årlige generalforsamling. Foreningen har i årets løb modtaget i gaver 2027 kr.